

mærkede mennesker ovre i Miljøministeriet, side 290:

»Det kan konstateres, at der er en række forhold, som tilsiger, at der – uanset størrelsen af kommunerne – vil være behov for en regional planlægning. Forholdene vedrører regionale opgaver, hvis løsning eller forvaltning har konsekvenser, der rækker ud over kommunegrænserne. Eksemplerne på sådanne opgaver er lokalisering af regionale funktioner: større erhvervsområder, virksomheder med særlige beliggenhedskrav, større offentlige institutioner, ferie- og fritidsanlæg, større butikcentre, større infrastruktur anlæg som veje, andre trafik anlæg og transmissionsledninger. Andre eksempler er affald, grundvandsbeskyttelse, naturbeskyttelse, sikring af vandkvaliteten i større samlede åvandløb, søer, nære kystområder, udlæg af råstofvindingsområder og nye skovområder.«

Kl. 14.15

Når man kigger på hele det her lovkompleks, er det mig en gåde, at man ikke i det mindste har skelet lidt til, hvad der stod i det her.

Det er med dyb undren, at jeg må konstatere, at regeringen og Dansk Folkeparti jo ikke alene har valgt at lave en smal aftale sammen, men også – og det er dybt besynderligt – i den aftale, der så er lavet, konsekvent undlader at lytte til de her anbefalinger fra Strukturkommissionen, konsekvent ikke lytter til organisationer, konsekvent ikke lytter til miljøfolkene.

Den her vi alene vide-holdning er ikke alene udtryk, synes jeg, for arrogance over for dem, der sidder med opgaverne til daglig, men vil – er jeg bange for – via det stærkt manglende faglige belæg føre til et lavere beskyttelsesniveau for vores fælles naturressourcer, hvilket vi også kan se i Strukturkommissionens betænkning.

Gennem årtier er der opbygget et markant og velfungerende system for planlægningen i Danmark, men det betyder selvfølgelig ikke, at tingene skal være statiske. En ideel ny planreform burde jo indeholde perspektiv og styrke. Det vil betyde en forstærket beskyttelse af det åbne land, værdifulde naturtyper og landskaber, samt at borgerindflydelsen og borgerdeltagelsen i planprocessen ikke undergraves. Der trækker strukturreformen jo den helt modsatte vej.

Danmark skal også have en overordnet og sammenhængende plan for naturen. Det vil ændringerne i planloven ikke medføre, tværtimod. I dag er der naturkvalitetsplaner i regionplanerne, men hele det instrument, der skal sikre sammenhængende forvaltning, spredningskorrido-

rer og lignende, svækkes. Nu får vi til gengæld en fragmenteret indsats og beskrivelse, der ifølge lovforslaget og andre steder i de love skal tage udgangspunkt i Natura 2000-området, hvilket bestemt også er vigtigt, men det samlede danske landskab, den samlede danske natur, udgør altså mere end de 7,5 pct. af fædrelandets areal, som vi er forpligtet til at beskytte.

Det er Socialdemokratiets holdning, at de regionale udviklingsplaner skal gøres bindende over for kommunerne og skal sammenfatte de statslige, kommunale og regionale interesser i planlægningen. Udviklingsplanerne skal derfor bruges til at sikre en sammenhængende og konsistent udvikling i regionen, en sammenhængende udvikling og beskyttelse af arealanvendelse, grundvandsbeskyttelse, naturbeskyttelse, industriområder, infrastruktur m.m., og ikke som i det nuværende forslag, der medfører en fragmentering af administration af det danske land.

Grundvandet er et kapitel for sig. Vi har haft hele diskussionen de seneste 3 timer. Med det her forslag vil der være manglende sammenhæng mellem de regionale udviklingsplaner, vandindvinding og indsatsplaner. Og det er dybt bekymrende for vandmiljøet og især drikkevandet. Kommunerne er ikke den rette planmyndighed vedrørende natur og miljø, simpelt hen fordi natur- og vandområder herunder drikkevandsforekomster ikke følger kommunegrænserne, men som hovedregel dækker flere kommuner.

Den rette planmyndighed vedrørende eksempelvis natur, miljø og drikkevand – og jeg er enig med Strukturkommissionen – er regionerne, fordi det giver muligheden for en sammenhængende og helhedsorienteret administration af naturen og vandmiljøet.

Det er også afgørende, at vigtige afgørelser om miljøforhold træffes af uvildige myndigheder, som ikke er for tæt på dem, der skal kontrollere, og ikke potentielt afhængige af snævre lokalpolitiske interesser.

Danmarks Naturfredningsforening lavede i maj 2004 en undersøgelse i Nordjylland af 27 kommuners indsigelser og kommentarer til regionplan 2001 i Nordjylland, og det, der var det gennemgående ved en tredjedel af kommunerne, var, at i de områder med særlig drikkevandsinteresse havde de godt nok lyst til at lave noget andet. Der ville de godt bygge nogle ting og lave noget industri. Også i andre områder var der indsigelser, f.eks. vedrørende Halkær Bredning